

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 102/2023-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a zo sudcov Ladislava Duditša a Libora Duľu (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED] proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 6 T 168/2018-1183 zo 14. septembra 2021 a rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 3 To 19/2022-1237 z 25. augusta 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 7. februára 2023 domáha preskúmania svojej trestnej veci vedenej Okresným súdom Námestovo (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 6 T 168/2018, v ktorej bol rozsudkom okresného súdu č. k. 6 T 168/2018-1183 zo 14. septembra 2021 uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení účinnom v čase skutku (ďalej len „Trestný zákon“) v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona a z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere piatich rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) svojím rozsudkom č. k. 3 To 19/2022-1237 z 25. augusta 2022 zrušil rozsudok okresného súdu č. k. 6 T 168/2018-1183 zo 14. septembra 2021 a sťažovateľa uznal za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, za čo

mu uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere piatich rokov a šiestich mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a zaviazal ho na náhradu škody.

2. Sťažovateľ sa v podanej ústavnej sťažnosti domáha preskúmania svojej trestnej veci z dôvodu, že skutok, ktorý je mu kladený za vinu, nespáchal, svedkovia klamú, naopak, bol to on, kto bol napadnutý a musel sa brániť. Dôkazom jeho tvrdení je odborné lekárske vyšetrenie č. 37/2018 a zápisnica z hlavného pojednávania zo 16. februára 2021.

3. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľ sa 18. októbra 2022 ústavnou sťažnosťou domáhal preskúmania rozsudku okresného súdu č. k. 6 T 168/2018-1183 zo 14. septembra 2021 a rozsudku krajského súdu č. k. 3 To 19/2022-1237 z 25. augusta 2022, o ktorej rozhodol ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 570/2022-15 z 8. novembra 2022 (právoplatným 28. novembra 2022) tak, že ju odmietol, a to vo vzťahu k rozsudku okresného súdu č. k. 6 T 168/2018-1183 zo 14. septembra 2021 z dôvodu nedostatku právomoci podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a vo vzťahu k rozsudku krajského súdu č. k. 3 To 19/2022-1237 z 25. augusta 2022 z dôvodu neprípustnosti podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

4. Ústavný súd v uznesení č. k. IV. ÚS 570/2022-15 z 8. novembra 2022 vo vzťahu k rozsudku krajského súdu č. k. 3 To 19/2022-1237 z 25. augusta 2022 konštatoval, že „Meritórne preskúmanie ústavnej sťažnosti sťažovateľa ústavným súdom v situácii, keď nevyužil právny prostriedok ochrany svojich základných práv, ktorý mu zákon účinne poskytuje, t. j. nepodal dovolanie, hoci ho podať mohol, by bolo porušením princípu subsidiarity ako sťažnostného atribútu vzťahu medzi ústavným súdom a sústavou všeobecných súdov, na ktorom je založené rozhodovanie o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. Skutočnosť, že sťažovateľ nevyužil účinný zákonný opravný prostriedok, ktorý mal k dispozícii, tak zakladá neprípustnosť jeho ústavnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu.“

5. Ústavný súd v súlade s § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť, pričom posudzoval, či jej prijatiu na ďalšie konanie nebránia dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. Podľa § 55 zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak a) sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené. Z písomného vyjadrenia okresného súdu z 15. februára 2022 zaslaného na podklade dožiadania ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľ dosiaľ mimoriadny opravný prostriedok nevyužil, pričom v podanej ústavnej sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 317/2023 sa domáha rovnakého nároku na ochranu ústavnosti a vo vzťahu k tým istým porušovateľom, ako to bolo v prípade ústavnej sťažnosti vedenej ústavným súdom pod sp. zn. IV. ÚS 570/2022.

7. Vzhľadom na uvedené ústavný súd rozhodol tak, že ústavnú sťažnosť odmietol pre jej neprípustnosť podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. februára 2023

Miroslav Duriš
predseda senátu